

ת"פ 23668/11/13 - מדינת ישראל נגד מונתצר אלעמלה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 23668-11-13 מדינת ישראל נ' אלעמלה(עציר)

בפני
בעניין: כב' השופט שמואל הרבסט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מונתצר אלעמלה (עציר)

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע, על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון כי ביום 25.10.13, הגיע הנאשם למושב בקוע (להלן: "המושב") יחד עם שלושה אחרים, תוך שהם מצויידים במכשירי פריצה, לרבות מגזרי תיל וכפפות.

הנאשם והאחרים נכנסו לשטח המושב והחלו להסתתר בו תוך שהם מתחבאים לסירוגין.

הנאשם והאחרים, נכנסו למשק מס' 16 שמקום, הזיזו טרקטור שהיה במקום, וגנבו בדרך שאינה ידועה, טרקטורון מסוג קואנג יאנג שמספרו 81-064-73 (להלן: "הטרקטורון") השייך למר עדיאל כהן, והחביאוהו בסבך השיחים שבאזור.

באותן הנסיבות, התפרצו הנאשם והאחרים למכולה המצויה במשק 57 והשייכת למר אורי כהן, תוך שהם מרתכים את המנעול, וגנבו מתוכה ציוד יקר ערך הכולל שני גנרטורים, פטישון, מסור עצים, מד טווח לייזר ומברגה בשווי כולל של כ-12,000 ₪.

הפריטים שנגנבו הוחבאו אף הם בסבך שיחים באיזור המושב.

ביום המחרת, 26.10.14, סמוך לשעה 01:15, הגיע הנאשם למושב כפר אוריה (להלן: "המושב 2") יחד עם שלושה אחרים, תוך שהם מצויידים במכשירי פריצה, לרבות לום, מגזרי תיל וכפפות.

הנאשם והאחרים, נכנסו לחצר בית במקום, וגנבו בדרך שאינה ידועה, טרקטורון מסוג פולאריס שמספרו 44-066-57 (להלן: "הטרקטורון 2") השייך למר גיל מיארה (להלן: "גיל"), והחלו לדדרו בדחיפה.

גיל הבחין בנאשם ובאחרים וניסה לעצור, אך הוא הוכה בראשו באמצעות מגזרי התיל, נחבל בראשו ונזקק לטיפול רפואי. הנאשם וחביריו נמלטו עם הגעתו למקום של רכז הביטחון.

בכל אותה העת, שהה הנאשם בישראל שלא כדין וללא אישור בר תוקף.

כמו כן, צירף הנאשם תיק נוסף (ת.פ. 13658-01-11 בבית משפט השלום בירושלים), ואשר על פי עובדותיו גנב הנאשם יחד עם אחרים (האחד קטין, והיתר- זהותם אינה ידועה למאשימה) ארבעה אופנועים.

סדרת אירועים זו התרחשה בין הימים 3.1.11-4.1.11.

שני אופנועים נגנבו מביתו של מר ש. בן יוסף מהישוב לי-און, תוך שהנאשם והאחרים נכנסו לחניית הבית, שברו את המתנע וגנבו את האופנועים, ואילו האירוע השלישי אירע ביום 4.11.14 במושב עגור, ואשר בו נגנבו שני אופנועים והועברו לידי שוטרים סמויים.

בשל כל אלו, הורשע הנאשם בארבע עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, ארבע עבירות של גניבת רכב, עבירה אחת של ניסיון לגניבת רכב, שתי עבירות של החזקת כלי פריצה עבירה של התפרצות ועבירה של קבלת נכס שהושג בפשע, כמתואר בכתבי האישום.

המאשימה טוענת, כי מדובר ב"חבילת" עבירות חמורות ונפוצות שפגיעתן קשה.

האחת, השהייה הבלתי חוקית, יש בה כדי להביא לזלזול מתמשך בגבולותיה הרשמיים של מדינת ישראל והיא שמה ללעג ולקלס את תחומיה הברורים של מדינת ישראל, כיאה לכל מדינה מתוקנת.

השנייה, ההתפרצויות והגניבות, יש בהן כדי לפגוע אנושות בקניינו של הציבור ובתחושת הביטחון האישי של כל אחד ואחד ממנו.

נוסף על כל אלו, מציינת המאשימה, כי ההתפרצות והגניבות בוצעו בשעה בה מצויים אנשים באזור הגניבה, כך שהנאשם הביא בשיקוליו את האפשרות לפיה, ייתכן ויתפתח עימות בינו לבין דרי הבית, שסופו, מי ישרונו, כפי שאכן קרה באחד מן המקרים המתוארים בכתב האישום.

לאור כל אלו, ולאור נסיבותיה של המסכת העובדתית בה הורשע הנאשם, סבורה המאשימה כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת גניבת הרכב הינו בין **18-36 חודשי מאסר בפועל**.

בגין עבירות ההתפרצות, המתחם העונשי ההולם לכל עבירה עומד על **10-30 חודשי מאסר בפועל**, ובגין עבירות השהייה הבלתי חוקית תוך ביצוע עבירות נלוות עומד המתחם העונשי על **4-12 חודשי מאסר בפועל ממש**.

מתחמים אלו יש לצבור באופן מלא האחד למשנהו, עד כדי שהעונש המתאים, לדעת המאשימה, צריך שיעמוד על **112**

חודשי מאסר בפועל ממש, ונוסף על כל אלו, יש להטיל מאסר מותנה ארוך ומשמעותי, קנס כספי גבוה ופיצוי למתלוננים.

לעומתו, סבור **ב"כ הנאשם**, כי ניתן להסתפק בעונש מאסר קצר יותר בשל העובדה כי מדובר בנאשם צעיר לימים, שעברו נקי ונטול הרשעות שחסך מזמנו של בית המשפט ועל כן יש להקל עליו בעת גזירת עונשו.

עוד טען ב"כ הנאשם, כי שותפו הקטין של הנאשם לכתב האישום שצורף, נדון **לשלושה** חודשי מאסר בפועל, וכלל אחדות הענישה צריך להביאנו לענישה מקילה באופן משמעותי מזה אליו עתרה המאשימה.

כל צד הציג לעיני **פסיקה** תואמת שיש בה כדי לסייע לטיעוניו ולתמוך בהם.

הנאשם בדברו האחרון, הביע את צערו על מעשיו, וביקש כי עונשו יהא מתון בהרבה מזו אליו עותרת המאשימה.

דין והכרעה - מתחם הענישה ההולם

שני כתבי האישום מגוללים שתי עלילות פשע. כל עלילה מקפלת בתוכה מספר עלילות משנה, אך סך הכל מדובר בשני פרקי זמן של 48 שעות כל אחד.

שני פרצי פשע אלו, יחושבו על ידי כשני אירועים ה"זכאים" מתחמי ענישה נפרדים, ושאלת הצטברותם או חפיפתם תידון בהמשך.

אני סבור, כדברי בא כוח המאשימה, כי הערכים המוגנים שבסעיפי החיקוק נשואי כתבי האישום הם אכן חשובים, חיוניים ומהותיים.

לכך יש להוסיף את העובדה, כי הנאשם אינו נכנס לתחומי מדינת ישראל כשידיו נקיות ומטרתו היא חיפוש עבודה ופרנסה לבני ביתו, אלא הוא ניצל ויצר הזדמנויות שונות ל"ביקור" בישראל תוך שהוא מבצע עבירות של התפרצות וגניבה באופן המתואר בכתבי האישום.

שקלתי גם את נסיבות ביצוען של העבירות ואת העובדה כי ההתפרצויות תוכננו מראש, היו אגרסיביות וכוחניות, וכן כללו את הכאתו של בעל הטרקטורון ש"הפתיע" את הנאשם וחבריו בעת "עבודתם", ופגיעה פיזית וממשית בו העולה כדי, כמעט, עבירת שוד מושלמת, וזאת בשל מעשה האלימות שנלווה לגניבה.

על כך יש להוסיף את הפריטים שנגנבו (כלי הרכב וכלי העבודה), ששוויים הממוני רב, ובשל כך גניבתם הפכה ל"משתלמת" ונפוצה.

הנאשם הינו מבצען הדומיננטי והמהותי של העבירות המיוחסות לו (כחלק מחבורה ששמה לה למטרה לפגוע בממונם של תושבים תמימים), והנזק שנגרם ושהיה עלול להגרם כתוצאה ממעשים אלו הוא ממוני וגופני כאחד.

לסיכום, לערכים המוגנים שפורטו לעיל, יש להוסיף את העובדה כי הנאשם מפיץ את הילתו העבריינית לאחר שנכנס לישראל באורח לא חוקי, ובכך יש נופך נוסף של חומרה הנובעת מ"אורח" בלתי קרוא הגונב את גבולות המדינה, ומנצל זאת לביצוע פשעים נוספים.

בשל כל אלו, אני סבור כי מתחם הענישה ההולם לכל "חבילת" העבירות המתוארת בכתב האישום דנן הוא בין 24-40 חודשי מאסר בפועל, ואילו המתחם העונשי ההולם בגין המתואר בכתב האישום שצורף צריך שיעמוד על 15-30 חודשי מאסר בפועל.

על כל אלו, יש להוסיף ענישה הכלכלית כיאה וכיאות לעבירות שמניען כספי.

נדמה, כי לאור שווים המוערך של הפריטים שנגנבו, הנזק שנגרם, ריבוי העבירות וחומרתן צריך מתחם הקנס ההולם לעמוד על 5,000-15,000 ₪.

עד כאן - "המעשים", ומכאן ואילך - "העושה".

הנאשם, יליד שנת 1991, בן 29 שנים ועברו נקי ונטול הרשעות.

מעשיו של הנאשם, יש בהם התרסה וזלזול כלפי מדינת ישראל, גבולותיה וחוקיה, ובעניין זה אני מתקשה ללמד עליו סניגוריה. הוא ביצע את המיוחס לו בעצמו ובדומיננטיות ברורה ובהירה.

מאידך, לא נעלמה מעיני העובדה כי הנאשם חסך מזמנו של בית המשפט, קיבל אחריות והודה במיוחס לו, ועל כן בחרתי לחפוף חלקית את מתחמי הענישה שיוחסו למעשיו הרעים.

הבאתי בחשבון שיקולי את הענישה שנגזרה על שותפו של הנאשם בתיק שצורף, והיא שלושה חודשי מאסר בפועל, אולם יש להוסיף על כך את העובדה החשובה והמשמעותית כי נאשם זה הורשע, לבסוף, בעבירה של קבלת רכב גנוב (על פי סעיף 413' לחוק העונשין, התשל"ז - 1977), ולא בעבירה של גניבת רכב בה הורשע הנאשם דנן.

אחידות הענישה אכן מחייבת להתחשב בנתון זה, ולקחתו כמישור ייחוס לענישה שתוטל על הנאשם דנן, רק אם מדובר היה בדבר חיקוק זהה. משהתברר כי לא כך הדבר, הרי שנשמטה הקרקע מטיעון זה.

נסיבותיו של הנאשם שלפניי, על אף גילו הצעיר מציבות אותו בחלקו **המרכזי** של המתחם הראוי, לאור ריבוי העבירות

המיוחסות לו, המעקרות במידת מה, את עברו הנקי של הנאשם, ולאור העובדה כי בשל צורת הביצוע של העבירות והאופן ה"מקצועי" בו בוצעו העבירות, לא שוכנעתי באופן מלא כי חרטתו אמיתית וכנה, וזאת על אף שבחר להודות בהזדמנות הראשונה ולקבל על עצמו אחריות בגין ביצוען.

בשל גילו הצעיר ועברו נטול ההרשעות של הנאשם, בחרתי לחפוף את מקצת מתחמי הענישה ההולמים והמתאימים לעבירות בהן הורשע הנאשם דנן, והכל כפי שיובהר להלן.

תמונה מרובת נתונים זו שהוצגה בפניי, תוך התחשבות בכל שנכתב ונאמר בדיון, לקולה ולחומרה, מביאני להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. **ארבעים ושמונה (48) חודשי מאסר בפועל לריצוי ממש מיום מעצרו (26.10.13) ובניכוי 14 ימי מעצר נוספים בגין התיק שצורף.**
2. **עשרה (10) חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם על כל עבירת רכוש תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו.**
3. **ששה (6) חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב- 1952 תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו.**
4. **קנס בסך 10,000 ₪ או שישה חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.4.15.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן בנוכחות הצדדים.

ניתן היום 23/10/2014